

платформи дистанційного навчання Moodle УкрДУЗТ. Однак попереду опробація даної системи серед викладачів та студентів, потрібен час для вільного та більш професійного використання.

### Список літератури

1. Теорія та практика змішаного навчання: монографія / В. М. Кухаренко, С. М. Березенська, К. Л. Бугайчук та ін.; за ред. В. М. Кухаренка. Харків: «Міськдрук», НТУ «ХП», 2016. 284 с.

2. Данькевич Л. Р. Ефективність застосування системи змішаного навчання у викладанні ділової англійської мови. *Науковий вісник Нац. ун-ту біоресурсів і природокористування України*. Київ: НУБПУ, 2009. Вип. 137. URL: [http://www.nbu.gov.ua/portal/chem\\_biol/nvnau/2009\\_137/09dlr.pdf](http://www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/nvnau/2009_137/09dlr.pdf).

*О. Г. Кірдіна, Ю. В. Шульдінер, Д. В. Арсененко*

## ВИЗНАЧЕННЯ НЕДОЛІКІВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ОСТАННЬОГО СЕМЕСТРУ

Принципові складові дистанційного навчання (ДН) існують досить давно, але дотепер не застосовувались комплексно. Ситуація, що виникла у зв'язку з карантинними заходами, виявилася стресовою для всіх учасників освітнього процесу. У зв'язку з різкою необхідністю запровадження дистанційних технологій навчання більшість викладачів та студентів зіткнулись з рядом проблем, які умовно слід поділити на дві категорії. Зрозуміло також, що проблеми, які проявились останнім часом, за розумного підходу можуть відкрити нові можливості.

Перша категорія – це проблеми технічного характеру. Це наявність ресурсів (комп'ютери, безперебійний доступ до мережі Інтернет, навчальні електронні ресурси). Навіть за наявності технічних ресурсів ключовим моментом залишається недосконалість методик дистанційного навчання та недостатня обізнаність викладачів і студентів у сфері використання технологій ДН.

Друга – психологічна. Проблеми психологічного характеру – незвичність процесу для всіх учасників. <https://nus.org.ua/tags/383/> ДН неможливо відтворити за алгоритмами очного навчання в аудиторії, воно потребує нової структури організації навчального процесу. Класична ситуація, коли викладач завантажує свої лекційні матеріали на відповідний ресурс, а студент самостійно їх опановує, підходить не кожному здобувачу освіти. Як відомо, є декілька видів сприйняття інформації людиною і «читання» не для всіх є найкращою формою. Прослуховування веб-лекції також має свої недоліки сприйняття. Тобто основна проблема таких методів – відсутність зворотного зв'язку, діалогу із здобувачем. Увага і втома біля комп'ютера працюють інакше. Зараз вже очевидно і те, що сучасна дистанційна освіта ефективно розвивається на базі концепції, яка в

нас відома як «перевернутий клас». Тобто коли студент перед заняттям дійсно самостійно опановує матеріал, як зміг – а час заняття використовується, щоб разом з викладачем зосередитись над тим, що незрозуміло, виправити помилки, якщо вони є, з'ясувати складні питання. Саме така система формує розумний підхід до переробки інформації та формує вміння вчитися самостійно.

Враховуючи існуючі зараз недоліки, дистанційна форма навчання поки що не може повністю замінити традиційну систему, хоча й має значний потенціал та сприяє розвитку альтернативних технологій навчання.

*Є. І. Балака, Д. С. Лючков*

## **ДВІ СТОРОНИ НОВІТНІХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ**

В теперішній час майже вся увага освітньої спільноти спрямована на вирішення питань впровадження дистанційної та змішаної систем навчання. В багатьох публікаціях на цю тему робиться наголос на позитивних моментах, які їм притаманні, а саме: скорочення часу на отримання освіти та зменшення витрат, пов'язаних з цим процесом; можливість сумісництва роботи і навчання, а також навчатися в зручний час і в зручному місці. Проте оцінка негативних рис такої форми освіти зустрічається значно рідше. Тому перед тим, як дружно вигукувати «одобрямс» і «буде виконано», необхідно глибоко та об'єктивно зважити всі переваги та недоліки цих освітніх новацій.

Перш за все слід визначити концептуальний підхід і, виходячи з цього, можливі масштаби і умови впровадження таких форм освіти.

Не викликає сумніву, що основним принципом дистанційного та змішаного навчання є мотивування студентів щодо мети перебування у ЗВО. Всю різноманітність думок з цього питання можна звести до двох узагальнених позицій: або метою студентів є набуття глибоких фахових знань, або формально отримати документ, який нібито підтверджує їх набуття. Досвід практичної роботи та викладацької діяльності переконливо показує, що, на жаль, значно переважають прихильники другої позиції. Виходячи з відомого правила Парето (20/80), в середньому не більше 20 % студентів (а частіше і менше) свідомо віддають пріоритет отриманню широкого кола знань з обраної спеціальності, справедливо вважаючи, що зайвих знань не буває, сумлінно ставляться до освітнього процесу. Саме для такого цілеспрямованого контингенту студентів, які в майбутньому бажають впевнено конкурувати на ринку труда, можливо запроваджувати новітні навчальні технології. На нашу думку, цих студентів треба об'єднувати в окремі групи, заздалегідь чітко визначивши регламент такого навчання та критерії оцінки якості знань. Для інших студентів